

примѣръ, прѣвзехте шейновския укрѣпенъ лагеръ и плѣнихте защитниците му. . . .

Когато Скобелевъ свърши рѣчта си, съ разрѣшението на друж. командиръ, азъ излѣзохъ прѣдъ фронта, при генерала и заявихъ претенция за взетата ми отъ Генерала Т. пушка, на основание на височайшии приказъ.

Сънка отъ гнѣвъ и негодование се появи на лицето на Генералъ Скобелева.

— Идете при Генерала, ми заповѣя Скобелевъ, и му кажете, че азъ заповѣдахъ да ви даде пушката.

Азъ се обърнахъ и си заехъ мѣстото

Слѣдъ разпущанието на войските, Генералъ Н., който вчера командуваше лѣвото крило, се приближи при 6-а дружина и благодари офицеритѣ и опълченцитѣ, съ слѣдующитѣ думи:

— Азъ на васъ съмъ задълженъ за успѣха на лѣвия флангъ, каза той; два пѣти моитѣ храбри войници се хвърляха на неприятелската позиция, но и двата пѣти бѣхме отблъснати съ голѣми загуби. Но 6-а храбра дружина тъкмо на врѣме дойде на помощъ, и тогава се сломи упорството на Турцитѣ.

Отъ мѣстото на молебена, нѣкои войскови части на скобелевия отрядъ потеглиха къмъ Казанлъкъ, а дружинитѣ отидоха по мѣстата си, гдѣто имъ се готвеше храна.

Още отъ мѣстото на молебена, азъ отидохъ при Генерала Т., който се оказа да е билъ комендантъ на шейновския лагеръ и управлението на когото се намираще на една могила, между Шипка и Шейново, гдѣто бѣха направени нѣколко доволно солидни постройки.

— Ваше прѣвъсходителство! днесъ слѣдъ молебена азъ заявихъ на Генералъ Скобелевъ претенция, за гдѣто вчера ми отнехте пушката, казахъ азъ на Генерала Т. Негово прѣвъсходителство ме прати при ваше прѣвъсходителство да ви прѣдамъ заповѣдта му да ми повърнете пушката.

Генералъ Т., както се казва, сбърка концитѣ.